

DOMOVINA

Šolsko 2, 15 in 26. dan vsakega meseca. — Dopolnje naj se izvirajo pošiljati avstrijskim in slovenskim. — Nakladnici so v Celju: — Na izdajnem in glavnem vodstvenem po 10 kr. od garnizonskega. V Celju se oddajo leto 2 gili, na pol leta 1 gila, za leto leta 2 kr. Mariborčan naj se pošilja: Operativno „Domovinu“ v Celju

Enakovrnost ali enakovrednost.

Bud in dolgoτραjen je boj kateriga bjejo nam v Avstriji zdrušeni narodi mej seboj. Slovani ga bjejo za obstanek, za enakopravnost z Nemci, Nemci pa za prevlado, za gospodstvo nad nami. Po dveh načelih bje se ta boj: ta dve načeli sta: za enakopravnost, tam enakovrednost. Mi Slovani vztrajamo stalje, da se ima razmerje mej raznimi narodi doletiti in trditi po načelu enakopravnosti brez otra za enakovrednost. Nemci pa je jedino merodajno je načelo enakovrednosti. Mi Slovani pojma enakovrednost, kakor si ga Nemci misljejo, ne poznamo; ker po našem mišljenju so vai narodi samo po sebi in po bolj in naturnih zakonih jednakovredni brez otra za vjelo ali njihov kulturo za vjelo ali manje slovensko, za vjelo ali manje število. Nemci pa razumejo ta pojem tako, da so to tati narodi enakovredni, ki se stajajo med takovane avstorske narode in katerih kultúra je avstorska. Po njih načelu ili bi torej posemnozanosu naroda v državi in slovenski družbi je toliko pravice in tista stopnja, katere je po tem takem vraden. Seveda nas Slovane smatrajejo, da za narode nije vrste in nako kulturo za isfiriromo. Sebe pa smatraje za avstorski narod. Njim gre torej prevlastno, gospodstvo, mi pa smo vredni le blakovanja.

Katero agornjih dveh načel bodej torej ko načelo odločevalo in zmogalo? Če pogledamo naj v zadnje desetletja, vidimo, da se je takral pri nas vladalo po lastnihbarskih nemških načelih. To so bili čast, ko so nas Slovane občin in namozoma na steno prilikali. Takral je bila naka

Avstrija jedna med mnogoprijazni državami, ki so bile združene v „nemški zvezi“. Da bi si bila pridobila Avstrija prevlastno med temi v nemški zvezi združenimi nemškimi državami, morala je lastni nemški značaj. Zato so nas načeli preganjali in prilikali, da bi slovenstvo v Avstriji popolnoma uničili. A prišlo je drugaje. Valod avstrijsko-prusko vojske bila je Avstrija in nemške vrzve izločena in postala je samostojna slovenska država, katej ni več treba Slovanov germanizirati. V svoji večini je Avstrija selaj samostojna slovenska država. Nos so prišli po tem pehorin bojni čast za Slovane. Uvideli so odločni krogi, da Slovanov ne gre več prilikati in natirati. A vjkljno temu se ti krogi še sedaj niso popolnoma izmabili prepodoba, da pristajo nemškemu njivju gospodstvo. Ta nerodni prepodobe se celo pri sedanjih vladi, ki si je vendar spravil narodov zaplaha v svoj program, večkrat prišli na površje. Popolnoma prepod je bi, ako bi prišli nepet seboj Nemci-liberali na zaoblene kroviti. Ti si vladali po svojem načelu, da naroda gre toliko prikoliti svobodno in toliko narodno samostojnosti, kolikor nje je vraden, torej nam Slovanov po nemških nazasih skoro nič ali celk pax nič. Mi imamo sicer v državnih temeljih zakonih zajamčeno enakopravnost, a katero je izklučevanje vlogo vpravljajo po jednakovrednosti; a v javnem življenju ne odločuje vedno pravica, nego festokral je moč. Nemški moči moramo torej Slovani priti nasproti a sejo lastno močno in slo. S vjeroj silo moramo Nemce prepričati, da smo jim jednakovredni; vedno skilovozanje za pravico najm nasproti nič ne koristi. Da pa imamo ni Slovani vedno vprezate moč v sebi, o tem prepričali smo se v zadnjih dveh desetletjih, v katerih smo že

dovito zapredovali. Ni ga monde naroda v Evropi, kateri bi se bil v tako kratkem času v vseh strokah javnega življenja v tej moči razvil, kakor avstrijski Slovani, ozbito pa Čehi. Čehi so danesna najvrednejši narod v Avstriji. Za vsakim poslancom stoji cel narod. — in to pomeni moč, a katero je treba računati. A na samo to. Nikjer v Evropi ni ljudska omika tako občina in tako visoka, kakor mej Čehi. Pa tudi v vjkljem življenju, v vseh znamenjih in smetostih, stoji Čehi danesna na višini časa. Ta siomirni napredki, kateri sima para v celji Slovski zgodovini, zahvaliti pa imajo Čehi vjčno moč. Imamo napredki, svojevje jasni marljivo in vtrajnosti. Tudi mi Slovanci smo v tem času res čudovito napredovali, seveda v stanju meri, kakor Čehi. Čehi saj nam bodo vsled od njih se učimo, kaj smore narodova moč, ako se marljiv v deljajo izkoristi. Deljamo naprej kakor danaj, deljamo tako, kakor Čehi. Le tako ne budemo ostali samo jednakovredni na poglji, nego postali v razviti tudi jednakovredni z drugimi narodi. V naši moči je naša bodočnost!

Celjske novice.

One čast, p. z naročila, katerim smo danes prjilji podne hranilniški policii listok, prevlado, da nam naročimo takoj pošljete, sicer jim bode list ustavljen.

(Imenadni prevzilega cesarja Frana Josipa I.) praznovati se je slovensko avstorsko, katere so je videljo vojskove, uradni in mnogo drugoga občinane.

(Odklivanje.) Prof. gospod I. Kraljič, dr. kr. profesor in kateher v Celju in liavni, dolnovni

LISTEK.

Frančišek Kramar,

ulitelj in častni občin kajpekli.

„Koder ima šola, tistega je bodočnost.“ Resničnost teh besed, ki sicer sto nape, upor nazajvo vedno bolje in bolje vse stazko rarnih stavov. A malo ljudi ozvevra, da se za vrzno bodočnost človeštva tudi in stvrnje upitujemo. Imenitnošenom in namim kolčina občinanos se odločeno tega, kajti ta pa tam poljanzano so je toleka odstavca, odlikujejo kavega ulitija s pri raznim ali pohlavim piemom, ali celo s svetitjo ali kritikom, da mnogi čestiti toleki ulitijski stan, ter znaajo ulitijav, ali pogljoim, kako je zadovoljno prmo ulitjavo a kdo in ulitijevom? Nad dvajset leti hodi se nite odzanga kole za vreo otanek in bolji vged in kolhko ima privrizenost svoj narodom? Dore malo je tutih bolnih kraj, kjer bi imeli prjatelj kole in ulitijava včino. Vendar tako otroci kraj s Kapale v brestičim okrugu in a popojim zadovoljstvo in zadovoljejejeje občin občin redki dogodki, ki se je vgraje v vsaj občin, otiroma kolikom okrugu, dne 4. junja t. l. Valika občina Kapale, ki udržuje amica vsaj imenovale je namreč ulitija gosp. Franca Kramar svojim častnim občinom ter ma tati dan slovensko izročila „lastno diplozno“.

V mesecu maja t. l. dovršil je g. Kramar trideseto leto svojega službovanja v Kapalah. Obični nastop upozbil je to redko prihodnost ter sklenil, imenovati g. Kramarja v znak hvalebnosti ter višnega spoštovanja narodi njegovih zvrstevlarih zaobj, katere si je stobal v toku tridesetih let, postojajo vedno samo za leto štev tridesetkrat, častnim občinom. Hoteli pa so se izročiti slovensko častno diplozmo. Zato so okrnali edo toleko podpisje št. selobojem in vrenci, poglji v toleki sobi sino za to leto, ovrabili h. l. tej slovensosti gje ulitija brestičnega okruga in gupido in brestic.

Ko se gojije nite izmaki, vglasi se je kapeljski kaplan g. Miha Šušterič. V losem gveru pojanzil nam je pomen otanaka, samostalnik skupno občinskoga odpora ter izročil gospodu Kramarju diplozno častnega občinanva, katero smo obrnili na steno naš ulitjavo glavo. Na to vpravil je besedno gverom spini sam je, kakorhodo je bilo življenje v Kapalah sobdaj in kakorhodo v sedaj, v kakih razumeh je g. Kramar doloval v sedaj, v letih skoro 30 let za blagor Kapalskor. To je bil slovenski gver, v katerem se je arnilo vjčno zadovoljejeje in spoštovanje in ulitijavski stan upok. Vro čest našim gveroznanim gje Šušteriču in Šuštercu, vro čest pa tudi tistom, ki je je učil slovensko besedo ustavljen. Takoj za g. Žnavorom pa je nastopil nek včonec ter

je v vstanje iscelni in imeno kapeljske toleka ulitijavke in službenom častilo. Ko je konfal svoje častitko z besedami: „Voj tvi Vas! Voj tvi, tvi, tvi Vas!“ bil smo v narodni soluhni oči. Prvi brestički štillavje zapali so pod vodstvom g. Šupana poemem: „Slava mi!“

Po tej posmi vstaji je g. Kramar ter sprogoviti blizu te-le besede: „Obstani obični odhor kapeljski! Vobčinita družba! Čast, katero mi je avstorski skand stovni obični odhor kapeljski v narodnosti tako izbrano gospodje, imenadila me je ustrozobno, kajti imenov je v svoji skromnosti pridivlal, pa izvedel a nej smo tudi nite propozno, da bi mi bilo mogoče na nje dostojno pripraviti se. Ne priključajo torej od nam, kakih znamenjih besedov v zahrano za izkazano ni čast, saj me vidite, da sem gupen do ml. Gospode gveroznika, Šušterič in Šuštercu, omogajata sva vsajko našoj, katere smo si stobal, kakor sva rekla, v loži ter v doljari svoti, katere smo dajal v naših narodnih odhorim ljudem. Vsekar svojo dudo kvrali, lototakoj vsaj umestnih svoje smertvom, a jas, Bog mi je priča, bi me kaj taupno stovni slemo; kajli in vsakom izročil smo si ulitijavski stan ter tudi v vsakom izročilo svoje dudu včine. Ako pa smo stovni smertbiki in in tam kaj več, vsega mi in jšnjam do izročimo mi izdelava in do vsi, Kapalskor, moj klirski so čitava ve čes domovina. Za izkazano mi čest, katere so

svetovine, je dobil ob priliki svojega vpokojanja četiri naslov školskega svetnika.

(Za učitelja vevrnarica) imenovan je na celjsko gimnazijo računano 6. g. dr. Fr. Janušič.

(Fudralnica sv. Cirila in Metodija v Celju) ima svoj občini zvezi do oktobra dne 12. oktobra t. l. ob pol 8. uri zvečer v prostoru Gimnazije. Na dnevnem redu so: 1. Poročila odbojstva. 2. Volitev novega odbojstva. 3. Službeni nasveti. — Ker se bodo na tem občini zvezi razgovarjali o ustanovitvi novega podružnice za mesto Celje in morda tudi ustanoviti na celjsko občino lokalni odbor polnoletne odbojstva družabnikov.

(Občinska go-poda dr. Dragotin Trosi-ja) Gospod dr. Dragotin Trosi, ki je bil na časa svojega večletnega življenja v Celju jako živahan de- larca na naravnem polju, preselil se je v Postojno, kjer se ustanovi kot odvetnik. V pravnine njegovega znanja privedel mu je „Celjski Sokol“ dne 25. septembra istojen listek. Udeležila se ga je vsa slovenska inteligencija in Celja, pa tudi iz okolice kakor in Kranjska, St. Jurja in Žalca, ter celo iz daljnega Pirna prišli so sodiljski gosti. — Vsebr je napel jako ugledno. V to priglasilo so izlozene produkcije tamburškoga zbora in odlični kvarteti Kapla, Kapa, Strube in Jaki. Med to koncertno točko pa so bile uprleto krasna nastopila. Govoril je g. dr. Vrečko mandrjavski občinski svetnik „Sokol“, dr. Filipič, dr. Štepec, kot izbornemu koncipientu in prijatelju, dr. Šermec, kot sodilnik pri denarnih kaznivih. G. dr. Dočko prijateljeval je občinski svet na tudi na Kranjskem diči se našel polkrovanja, kakor se ga je našel v neravnih stvarskih odnosa. — Dr. D. Trosi zavrnil se je v daljšem govoru poslušajoče osobito pomen zavzema socijalnega življenja, za kateri je on nastavlja vse svoje moči. Govornik občini tudi našel znanje v tem smislu delovati in napisal „Celjskim Sokol“. Ob jelskem je izročil pred- vadku dra. Tomislava Dragotina čaka, kako si je bil priložil pri tekmovalni tekmovanju ob vse- stiknem obzoru v ljubljani. Pozval v naš kon- caha se je živahan zabava. Novemu občinski- kilešan na pot: Mnogo sreče, obdajajoča, da ni bilo mogoče občiniti ga v rednih vrstah naših borilcev ob javnosti naš.

(Občni zbor župno-štajerske hranilnice) vsil se je dne 25. septembra t. l. v navzočnosti osmatisih odbojstev. — Iz poročila o delo- vanju v pretekli polletju povzemo naslednje: Skupni predhodni iznos je 421.900 glj. 42 kr. v tekmovalni polletju 417.912 „ 25 „ tedaj denarnega prometa 348.082 glj. 37 kr. Hranilni vlog se vidiho 229.073 glj. 85 kr. priložili pa stanje vlog kon- caha izkaznega leta po 160.656 „ 98 „ in kapitalizirane obresti 30.000 „ 1.290.132 glj. 81 kr.

časti svoje misli, sponak tudi svoj stan, izrekam vam priporočalno za vas občini, da bodem delovali za blagor našine in sili svojih srečo- števov, kolikor mi bodo dopuščali moje moči. Se za naprej dokler ni bolje mogoče reči. In da zna vsa kilešan vama: živla vama, Bog živi vasi naš! živi, živi Kapelan!!! Živio! — pesem.

Po kratkem predsedu vsane g. Juba Agreš, sodnik v Brežicah, ter nam podal, kot najstarejši zvečan slavnostnega, kritice iz življenja slavnostnega. In tak povzemanje, da je g. Kramar rojen v tati Novoselcu v celjskem okraju. Studoval je v Celju. Po prestanih skrajnih službah je dve leti v lipcaju, 17. leta na Ptanji, leta 1893, mešana snala se je preselil h Kapelan. In zagnova čela bi so mladenčev v vilje in visoke čela, tak, da imenoma danes več učiteljev, učitel- nikov, visokoletočih i. dr. g. Kramarja svojega naklanjajo učitelja. Vsi ti podali so slavnostno občinske k tridesletništvu, veselje so, da g. učitelj krepki in zdrav praznuje svojo tridesletnico. G. Agreš izrekal je h koncu svojega govora v imenu vsane — nekdanjih in sodajnih — občinov pri- storno nazvalo g. Kramarja za vse doberca, katere znanje je doli v kolji. Živio! — pesem.

Nadaljni govornik, moram reči „učiteljgov- oink“, bil je g. Stanik, bilenski koncipient v Brežicah. Častiljoč g. slavnostnega, govori je na podlagi knjige „Šola“. Govoril je takšno mislobo in s takšnim občutjem, da bi človek mislil, da

Vredniti se je pa	216.205 „ 85 „
tedaj je bilo stanje hranilni- vih koncom pretega polletja	984.830 glj. 96 kr.
in je prirestalo bilo	38.679 „ 07 „
Povojil se je izplačalo	111.385 glj. 27 kr.
preostali stanje izkaznega leta	889.028 „ 83 „
600.830 glj. 10 kr.	
16.255 „ 78 „	

Vrnilo se je pa povojil
Dnež smatla so izpocajla 984.060 glj. 32 kr.
Tud 13. sept. t. l. pa je vsa hranilnica uvo-
od aktivnega stanja hranilnih vlog 1.029.904 glj. 28 kr. izpovojil pa letega dne 979.017 glj. 29 kr. kar jamo dokazuje kako krepko se razvija naš preproten narodni denarni život. Želejo je, da pa stranke mnogobrojno polje, in postane v kratkem zaveš s katerim se bodo moči ponaziti Slovenci tudi izvan mej župno-štajerske.

(Škod vlogov v Trbovljah) Jaki je gosp. državni poslanez Mihail Voljak. Poročilo bude v nedeljo 8. t. m. svojim voličem o delovanju državnega zbora.

(Za župno sv. Cirila in Metodija zbral je g. Ivan Kramar v St. lju pri vselvi 6 kron, katere je izročil našemu medstavu. — Posna- majte ga!)

(Celjska kultura). Kakor smo našli po- ročilo, zverovali je tisti dan po županovu komisu znanu asistator in tajnik okrajne bolnišice Magajca g. Vilhelm Oecla v kavarani pri lina- banam preteg, pri kterem je bil najraj našel starič Franjo Kolenc. Ta je storil zoper srečnik opravilo pri kazenskem sodišču. Še isti dan pa je bil poličnik h svojemu gospodarju g. Hlivergovcu, kteri mu je zahteval, da ga za- mudiemo odpravi in stlačje, še za umazano svoje očede. Gospod Kolenc se ni podal in izgubil je stlačje. — Vilhelm Oecla pa je bil pri kazenski obravnavi dne 28. septembra obsojen v 4 dnevi zoper postizen s jednim postom. G. Vilhelm Oecla, ki je ob jednem administrator noveške „valste- rike“, bil je še večkrat kaznovan, enkrat še tudi zaradi hudobstva tolike velike polkose. V kakem drugem mescu bi tak moč teko bil še tajnik okrajne bolnišice blagop.

Spodnje-štajerske novice.

(Premežbe pri 6. žubovščini). Premežbeni so 6. g. kaplani: J. Cinglar iz Selnice v St. lju v Št. g. J. Kranjec od sv. Petra pod Gorami na Vranjski. J. Munda in Vranjske v Loko. Fr. Gregar iz Prihove k sv. Petru pod Gorami. M. Štrkelj iz St. lju kot drugi vikar v Maribor. V. Vajkster in Loke v Selnici. J. Zadravec iz Galjeze v Prihovi. — Zeleni vpokojil je g. A. Inkret iz postal povojar v Gor. sv. Kungsti. — Naš rajko, 6. g. J. Maršalovšek, vajnik v Gorici, je premežben v Trst. Župnik v

je ravno on sam tisti oče, ki je občinal, kakor je v letoj knjigi opisano, so svojim sinčkom naklanjajo svojega učitelja. Navzočemu učiteljuv prijale so njegove besede, kakor ljudska senca vsakega čela in g. slavnostnega ganilo do hitenja. V gospodu govorniku pa smo spoznali veličnoga zagovornika in spočitavoga učiteljskega stana. Na tem mestu Vas zagotovim g. Stanik, da nam ostanejo Vase, pri tej priložnosti upogovorne besede vedno v spomin. Vi imate bistvo oči in za stvar, ki sočutje našati, sočutno svoj! Živio! — pesem.

Ker so besede g. Stanika vsajle se je g. slavnostnega, temveč učiteljuv sploh, tedaj se je g. govorniku za njegove krasne besede zavrnil v našem slavnostnem učiteljuv nadstojni g. F. Rakusa. Priložni s besedami: „vsem di občerni pedagogom šolarni — knjar bogovi četi, si staga doležjo za učitelja“, pravi, da učitelj slavnost- naj v samostojni vasi med narodom, ne imajoč nobenega duševnega razvedila, trudo se nepre- stano za blagor naroda in mladenca, so za- dobi občinstvo naravno priznanje, ostre, razko- žne besede, mora verjeti, da je v stana priho- vica romanca, in to temboj, kar se občinstvo dopaja, da mu tudi razumitvo predobava samo pet ali šesturno vsakdanje delovanje, čed, polo- vico letnega časa ima učiteljuv poličarje L. t. d. izrada vsakega naš tem, da je prebilo razumitvo, ki ni učiteljskega stana, o priložnosti, počevati

Povikvi je dobil 6. g. A. Statinsček, župnik pri sv. Kungsti na Pohorju.

(Učiteljske premežbe). Zeleno so na- stavljeni kot podstojitelj, učena kot podstojtelje izpazniki učiteljski pripravnik, učena prepri- čane: g. A. Rozina v Ormož, g. S. Benjak pri sv. Tomaji, gospoica Kl. Steinerker tudi pri sv. Tomaji, g. A. Šabec na Hunu pri Ormoži, gospoica A. Leban pri sv. Miklavju pri Ormoži, gospoica J. Svoboda v Rantu pri Ormoži; nado- stavljevali bodo gospoica K. Pirce pri sv. Lenartu pri Ormoži in gospoica A. Lesjak pri sv. Joženu pri Ormoži.

(Novele ali uboj?) In Vojkova se nam po- roča. V nedeljo dne 24. sept. t. l. poljal je takojši trisa Franjo Rajn nekoga I. župnika, v doma- jih v Škocnar v Vitancju. Groščo spila sta se v krčmi pri „Janju“ v Novoselcu baje navzelo vsenice in župnik vzel je Rajnca tako silno ob tla, da se mu je vsa družobina in krčmišni mozek pre- tleli in je Rajnca vohel tega smrti dne 28. sept. leto, 28 let star, zapu- vrki hnu in dvojje mladi otrok. Ravno, ko so se pogrebi pred hoto občini, pošali se občinski misno žali onega slobojca k sodnji v Celju, kjer se bo zvedela popolna resni- ca o tej žalostni škričnati zavrbi.

(Blagostrojstvo cerkva). V nedeljo dne 1. oktobra t. l. blagostrojstvo se je na slovesno način nova cerkva sv. Tomasa v Vojniku. Vprilo mnogobrojstva župnika pripravil so naš občinski splošniar župnik vel. 6. g. And. Vodaček v le- pom govoru sv. Tomasa v vrnico častnoje, cerkvo pa v skrb ljubavca ter po navsilih občini blagostrojstva delovali prvo sv. maso v tem branu bojem.

(Pri kungsti diči v Žalcu) dne 24. septem- bra t. l. se je odvilo 19 dirkator. Med temi dobili so darila: I. Pri prvi dirki 1 (16), Martin Pretnak iz Škofjevas, sv. svojo 3 letno kobiljo 1 darilo 50 glj. (2 mt. 30 sek.) 2 darilo (24) Martin Protnak sv. svojo 4 letno kobiljo 2 darilo, Vinko Ulen iz Spodnji Gratevali sv. svojo 4 letno kobiljo 3 darilo (25) 15 glj. in Franco Švab iz St. Pavia ob Golci sv. svojo 3 letno kobiljo 4 darilo (25) 5 glj. II. Pri drugi plemen- skih konj (2 leti) dobili so darila: Franjo Osterman iz Arjevci sv. svojo 6 letno kobiljo 3 darilo (30) 50 glj. Janko župnik in Žalca sv. svojo 5 letno kobiljo 2 darilo (30) 30 glj., Martin Pretnak iz Škofjevas sv. svojo 4 letno kobiljo 3 darilo (32) 15 glj., Franjo Cervik iz Gor. Gratevali sv. svojo 5 letno kobiljo 4 darilo (30) 10 glj. III. Pri državni dirki so dobili: Franjo Osterman iz Arjevci 1 darilo en dvakoli vasi, vrednost 80 glj., 2 darilo (30) Franjo Cervik iz Gor. Gratevali, kungsko opravilo (25) vrednost 35 glj., 3 da- rilo je dobil Franjo Žalca, kungsko opravilo (25) vrednost 25 glj. in 4 darilo Martin Pretnak iz Škofjevas dve zajihi vrednosti (30) 10 glj.

prosti narod, da spoma, umera in čela vsakemu nalogo čela in učiteljuv. Povzlega, da je čela našega človestva, tedni po boljši bodočnosti. Posamezna opravila tega skrajnega delovanja so različna, tetarva in koga. Zagotavja, da bude učiteljuv svoje doli vedno vseno izvedeno; kajti, za blagor ljudstev delovati, je naša bandera, pod katero smo prisegli, in tej ho- čemo vedno zvesti ostati; saj smo doma- čini, domače krvi; za narod živimo, za narod smo mi! Živio! — pesem.

Po kratkem odnoju vsane g. nadstojelj Kokol in Pibar ter častita g. Kramarja k zaslu- ženemu odlikovanju v imenu učiteljuv. G. go- vornik zar prijatelj slavnostnega, spominjal se je prvotnosti svoje in slavnostnega. Kaml nam je v duhu trpeje pot, katere sta kobilja g. slavnostnega in ktere se bolita, ostre, še dobri učiteljuv sploh, ter tako dokazal, da je slavni obč- nastop kaplani g. Kramarja podal to, kar je v letni misli. Častilno mu je h v rupanju, so katere se maršalstvo ondrj nastoj trudi, ter ga zagotovi, da se njegovega odlikovanja prav in arca vedno vs učiteljuv, in imena krasnega mlake: „je na umnja leta“ Živio! — pesem.

Ravno narednih govornikov, naprilo so se slavnostnega: G. učitelj Šupan in Brečič v imenu občinske družice, učena pretega zbora; g. Štenc, odvetnik koncipient, posniravja g. slavnostnega, kot izglednega gospodarja; gosp. Šušič,

nasledila škoda pri mlitih, koreninskih in jarevnih; slasti jarev je več podira ter je odnesla tudi mnogo lesa. Da je tudi Savinja slabo naseljena, je smerno. Odnesla je več lesa in med temi tudi hrv pri Ribnici, na kateno pa ne bodemo dovolili, kajti je to tista rev, na kateri sta se letos dva mlada Slovca iz svojih Slovencev za mladenčevstvo poročila. Vendar se pa valed to nezreče hrv ni prav nič pogarjala in tudi ne prepovedala. Zelo pa si je Savinja mislila, bolje bode, da jut le odnesem, nego pa, da se ni aspet bilo na njej posesti. In prav je stariši! Dosti bolje je, da ni nikake hrvi, nego pa takole, kakor je bila ta. Nadležno se, da se bode prihodnje, ako se hrv še sploh nauči, vendar gledati mi so, da se naredi možna in postane reva, ki se ne bode vedno gupala in trola prav kakorv lita na vodi ter tako sprevajala ljudj v nevarnost. — Tudi nasip pri mostniku mesta, ki se je bil le letos deloma popravil, deloma z novimi nasadji, je veda za dolžni 100 metrov poplomo murčila in prav v znanem tleh, ki so ga delali, naredila in je za dolžina mesta dva metra dolga. Nasipale je pa voda nasip sedaj le drugkrat. Višji se pa, da zg. ki imajo pri urevanju vsaj ustajajo struge pro besede, vodo niti ne premajo, kajti li isti drugače govore lije struge naredili in se bilo li se jim treba izgovarjati, čv, da se z nauči, katero ima voda, ne morajo skakati. Tudi bolji most je bil v veliki nevarnosti in le nekaj takih poveljiv in, kakor je bila ta in po njem bode. Mnogo denarja se je porabilo za urevanje Savinje, pa če se bode delalo tako, kdo vs, nekoli pa bode le trola. Potraj, hlaibig presno meti Lipold je nekdo delal nekako visokom dostojanstveniku, da bi bil takojšnje ljude za denar, ki se je za urevanje Savinje se porabil, isto je čv Doročevje napojili. In prav je imel met, kajti takojšnje prevajalstvo poma vodo tudi ob čv povodaje in zalivov, drugi pa navadno le takra, kadar ne soga niti do glazjeve. Vkljnih tema pa se takojšnje poveljalstvo prav ni ni na svet popražilo, temveč delo in uravnava so po zolomonizemski naredbi, kakera se je pa najprej Savinji poplomo izpovedila. Sloer ima pa dolžna itak delati denarjev in se bode zasrejala škoda za drag denar, ki pa sveda pehaja le šepov dvorlopatov, vsaj za nekaj čv je nepot poravnala.

Šmarje pri Jelencih. Kmetijska podružnica imela je v nedeljo dne 3. septembra svoje zborovanje. Po večerinski zbrali so je mnogo kmetov, posebno le okoli, v Jagodnjem gozdu. Po prisrčnem prednavi otvoril predsednik, gosp. Fr. Ferlic, zborovanje naglasno, da je bil letos, ko je aspet hvala bogu prisneto dokaj sadje in sadnih kraljih, velike važnosti znanja pripravca sadjstva; kajti, ni se najdaji skoro nobene kupače se sadjem za moči, kakor druga leto, v polodruje potovrali učitelj gosp. Iv. Dole, v potodruje uto trajajočim, zelo zanimivim govoro povelj sadje za o priravi sadjstva.

Glede namiznega sadja govori o zrelosti, o čhranju, o hranitvi v prisrčnih shrambah ali v nakali nato izkopanih jarkih ter o štrpjanju takih pristovov, da se sprepreči promozna griloba, in le narvedo, kako se naj razpoljaja namizno sadje. V krepak razvoj trgovine z namizno sadjem bi bil le najbolj priporočljive kmetijske zadeve, enako tudi glede priprave in prodaje sadjstva. Pri tem predstava opile aspet ohranjanje, potiranje ter poročenjave, da je znaliti presvalo zrelo sadje in onmetev z raznimi sadnimi mliti, kar tobojaje ni nikakor dobro. Poveljavo se izreče o sadnem mliti, katerega eta sestavila tukajšnji kovač V. Čučelj in kolar Fr. Balj, kakor glede rabljivosti, tako tudi glede prisrčne osne 50 gld, ko pa drugot tak mliti stane 75 do 100 gld. Sveda si nali posestniki ne morejo omisliti posestniki tako drug strnj. Potem le podaja mnogo podaljvne glede stakanje drugov ter glede nadaljnjega ravnanja z sadjem, da si priložiti trpčnost ter, da si podviran razni koloboni, posebno včeljavosti. Hi koncu se razne klade, kako se da nagrpjavaje le trupca napraviti dober osot ali jark.

Taj temeljite in podaljvije razpravi so sledili poslušali pažljivo in z zanimanjem, zato je predsednik govorec in arca vsaj, zahvalil se

gosp. Beletu v lekovitih besedah. Predsednik le prevodja, naj to uporabljajo kmetje ter tako naj se zvrnajo pri napravi sadjstva, kolikor možno, po naj navodilih in izreče od vsi strani srešno željo, naj gosp. Belet radi pripravijo za razpravo v gospodarski prilogi „Domovina“ ali pa v posebni knjici.

Ker je le čv pekok, oseni le v kratkem podružniki takih dopa centralnega odhoda o možni vseznji, a čimer se ljubivo le zapelje in siparj, nadalje se, kako se naj zadržu koruma vrata ali črv, ki se je naselilo levo mnogobojno prikonal ter našli veliki turlici. Glede sadnje točka, o slednji svinj opozori le na kajzico, katero je aspet živinostevnik Polakovski ter in delo kmetijska kmetijska družba. Ker je bilo nekaj kmetov le kajzice na razpolago, so kmetje kaj pridno segli po nji; vidi se pač, da je nade ljubivo skakaloje ter rado tudi čv potovlje asvet.

Za Šmarje. (Poročanje konj.) Zdelje preročanje kaj se je v našem kraju vrtilo pred 18 leti. Leto se je vrtilo na štiri okraje, lesariki, konjariki, ropariki in kmetjiki.

Vkljnih tema prignali so kmetje pri sadlo živine, skoli sto glav.

To je halakota znamenje, to kaže, da si nali posestniki neboje sami pomagati, da le vedno nekateri priškrakuje pomoč od drugot. Tako nemanje si pomočto, — letoga čvata palca lesariki, strgan okav, — Kapei so bili prišli, potrajilo so lopi osne, pa prodajalcev ni bilo!

Previti je bilo dosti in lepih, vsch le kmetijska niti razdeliti ni mogla, ampak jih je morala steti dosti, — našim kmetom pa poveljiti primanjaje denarja, — kapei le bili lepo živino radi drago plačevali, — aspet denar za kmetja; pa prodajalcev ni bilo! — Vch posestnikov le domačega okraje znanjo je odli, ker nali imeli potrebnih pism.

Prevot njim je bilo truda, priškrbeti si potovlje latine in jih vzeti z seboj! — Za to je si je treba ne glavo izeti, to je prevot dela, kaj ne? Kdo tako tako leto nosil?

Pa pristavo tako zraspato, naj jih nadlega tepe, dokler se ne bode aspanovilo. —

Promnje so dobili po ti le vrsti: 1. Galpar Senica in Pevke 25 gld. in asvet asvet, 2. Mik Metlihar od ar. Vada 20 gld., 3. Janes Margaj in Pevke 15 gld., 4. Jofef Smečič in Pevke 15 gld., 5. Štefan Črncar, sv. Vid 10 gld., 6. Albin Pečar, imeno, 10 gld., 7. Janes Črvčnik, Tepina, 20 gld. in asvetno asvetanje, 8. Tomaž Štoklas, Dvor, 15 gld., 9. Jofef Vrečko, Perovec, 15 gld., 10. J. Vohovec, imeno, 10 gld., 11. Franec Žohar, Tepina, 10 gld., 12. Anton Žuraj, Hratnje, 10 gld., 13. Štefan Otčen, sv. Vid, 15 gld. in ar. asvet, 14. Jurij Šolar, Tepina, 15 gld., 15. Jofef Kos, Pristava, 15 gld., 16. V. Metlihar, sv. Vid, 10 gld. in asvet, 17. A. Veverc, Žilina 15 gld., asvetno asvet, 18. Franec Drenčnik, Vozarje, 15 gld., 19. Jofef Kostanjek, imeno, 15 gld., 20. Matija Šipec, Stojno asvet, 10 gld. Vsa darila izpobala so se v asvetno asvet.

Komizja je asvejo delo letro opravila, da si je imel živinostevnik Volovšek tudi podk in predsednik Šubert nagovor.

Občina trg Šmarje in okrajni odri, katere je zasopal dr. Juricela potrajta eta v vsom kmetiji, da ni bilo nikakih zapet, ampak je ilo vsa gladko od rok. Upamo, da so bili gospodje tudi zadovoljni, in da bode drugkrat aspet radi prišli v Šmarje.

Žilina na Pohorju. Prvočelni mesec privedlo je halako drugot v Ribnici, v najprijetji sicer, a tudi v najlepšji vsaj asvetna Pohorja, vsuetilo, ki znaliti po imenitvom asvetov vsopah, da prisredil in čv, druga „Domovina“ pa vrtilo povrtne osne.

Valešica bila je ogromna, so kar gre hvala slasti gospodj državnemu in delobnem poslanec, prof. Bohiču, ki se je drage volje odvalj prodaji tukajšnjih veljavov in čvopaj, da nam podel razum o svojem delovanju v delobnem državnem zboru. le daljnjega asvetnega govora, v katerem je razdelil politično poljudaj in asvetljahov, vsvetkoga in narodnega stališja, barila je domoljubna serdušenost in oprašila postolaba, da so do konca vrsto odobravali govornikove besede. In kaj bi jih tudi net! Naj je nam se po letih maso, da deljo naslega moča utrdjena naraba — sad prak-

tičnih skakelj in tromeza naslova — in sedaj sklilimo le asvetnih lastnih set, kako ga narvaje srečna želja, radi prepada kmetijski stan, in kako si je prisrčeval pomagati nam. Ako loče kaj doseči, treba je, tako se je izrazil njemu in ostalim slov. poslanecem, da postopajo v vsah vsvetvahnih asvetno in vsuetvano in da ostajajo v včvovnarovnem ključu, kjer so nali dolgi zasvetvahnih zasvetvahnih in Slovencem naklonjenih prijateljev, kar prijaje hlaibogodeje asvetomah v šoli, pri uradih in postovladovskih asvetomah. Nadležje narvot je in razumovitel vsch poveljvahnih prihodnjega shorovanja in poročal o vsjih vsrah v finančnem obseku. Prepričati nas se, da je gospod postolaba: na čv asvetnega shorovanja kot nadzornik temeljito spoznal vsu budo in novo naslega narvota, da so mu masne stališje potovje kmetijskoga stanu, pa da ima tak čv čvute asve na nade letnje in najlepše volj: asvetniti nam bodolobno v državnem in gosvotnem osiru. V to mu bog imeniti in asveta hvalita.

Za njim nastopil je tukajšnji župnik, gosp. Hraštelj, vpletel zahvalo vsvetov za to poročilo v kraano, le njemu lasne besede in nam a čvrolimni hvalami nastilaj g. poslanca kot skrbnega vrtarja in varnika asvetov od vrede le prvot zasvetvahnim vsvetvam.

Vzgodljiva nasvetnjakova ekonomia obhodovali asve in župnik gosp. Šivicu, ki je govori nadalje naslajanje se na Slovencem izreč, „Uč se!“ Da se to osmetoji, priporočal je izvestne nade liste, ki vsak kufiker tolko prodaji vsali gospodarskega letva, in v drugi vrsti asvetovnarov prekorutnih narodnih kmetijskih družav.

Taj preročilni, a vsuetki kaj zamimivi polovije vspretoda sledilo so ostale točke, koje so zadrževali pevci dobo zavrtili. Neovadajo prijetno in vselo narvota se je prodna zabava — odlikoval se je slasti „Lehanska mix“ — ključ stali pjalet in le shobli potovrbi; kot krajnjem vsa narvoted asve, da so se dobila pliketa lina boder. — Menda se gospodj gostinčarje nali potovrbi prvot odvot, da se jih tako brani, ali ka?

Tudi ta vsuetna pokazala je, da je prodaja naslega ljudstva otilina in da je trola ogjotvorne teme osne, ki toga neboje vrtili. Z vsa vsuetnarje osoran oseniti potovrbi masno, koje si stielki za to slavnost dometi in oseneti državniki. Kdor poma njih potovrvalnost za biljni ljudj, poma njih vsuetno delovanje z ostalo domajo itadspogova, kakor se go, razkriti spietika in iturijo nali asvetov in vrbili naslega po gosvotastih imenitjavah in slorajnih zapeljavnega kmetu, morda njih spovitolni nade vsuetvahnih, le prijatelj ljudstva. Le tako asvetno asvetj in deljo ne bo, da osne bode asveta jasno asveta, da bodemo leti namzomo ključno dirnega zasvetvahnega. Vrhaditi se bode i aspeti in asvetovom asve nade bolj pohanji niti Pohorju, ali ipak napredujomo in ne damo si ukavovati in stanoviti bodomo, kakor bogate gove nad nami.

To poročaj drage „Domovina“, merodajnim gospodjem in zagovotji hi, da bodemo vsuetrali tukaj na lesariki ni potovrbi razdeliti in asveta, levali pomen kristnih besed: „Ne strah se asveta, ne plahi se lepa.“

Sahvala.

Po poturo dne 13. avgusta t. l. potkrodovna vsuetnje izredovila kmetijska bita je zasvetovana pri zasvetovani banki „Slovija“.

Podpisani vsvetvahnega s tem narvota banko za ročno osenitv in izpajanje osenite štude.

V Braslovčah, dne 24. septembra 1903.

Fr. Ferlic

kaplan.

Pravdom vsuetnje osenite le Celje in slovenskoga študija zadnja osenite so potovrbi vsch vsch nali prijatelji in znanci, ključno delovito nam potovo v asveta in deljo prepelj skakali leli in vsuetni presveti.

Na darilo

(1903) Dr. Dragotin Trenc, asvetnik v Pristavi

